

Nr 17

Av herrar **Jönsson** i Ingemarsgården och **Jonsson**, om rabatt för folkpensionärer på installationsavgift för telefon.

(Lika lydande med motion nr 12 i Första kammaren)

Sedan 1940-talet har inträdesavgiften för telefoninstallation ökat från 20 kr. till 300 kr., en även med hänsyn till inflationen ovanligt kraftig stegring. En så kraftig höjning kan inte enbart motiveras med kostnadsstegringarna. Ökningen torde också ha haft till uppgift att verka återhållande på antalet ansökningar om telefoninstallation och därmed minska köerna.

Under samma tid som denna stora höjning av inträdesavgiften skett har antalet folkpensionärer i Sverige stigit, både reellt och procentuellt. De senaste åren har möjligheterna för åldringar att bo kvar i sina bostäder ökat genom de statliga bidragen till förbättring av åldringsbostäder. Samtidigt har åldringsvården utbyggts genom ökad hemsamarit- och hemvårdarinneverksamhet. Många pensionärer bor i glesbygder med långa avstånd till grannar och släktingar.

Telefonen är för ensamma folkpensionärer en mycket värdefull kontaktmöjlighet och underlättar för hemvårdarinnor och andra i åldringsvården sysselsätta att med ett telefonsamtal få förbindelse med sina klienter. Emellertid torde många gamla sakna egen telefon och kan alltså inte nå när som helst. En inträdesavgift på 300 kr. är för många folkpensionärer en alltför stor engångskostnad som omöjliggör anskaffande av telefon. En pensionärsrabatt vid nyinstallation av telefon för folkpensionärer borde införas. En sådan åtgärd skulle betyda att ett stort antal folkpensionärer får råd att skaffa sig telefon. Detta innebär att känslan av säkerhet i många hem ökar.

Under hänvisning till det anförda föreslås,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning av frågan om särskild folkpensionärsrabatt på avgiften för telefoninstallation.

Stockholm den 12 januari 1967

Elias Jönsson (fp)
i Ingemarsgården

Anders Jonsson (fp)
i Mora